

1 Kwantowanie pola elektromagnetycznego:

Wymienić na potencjał wektorowy:

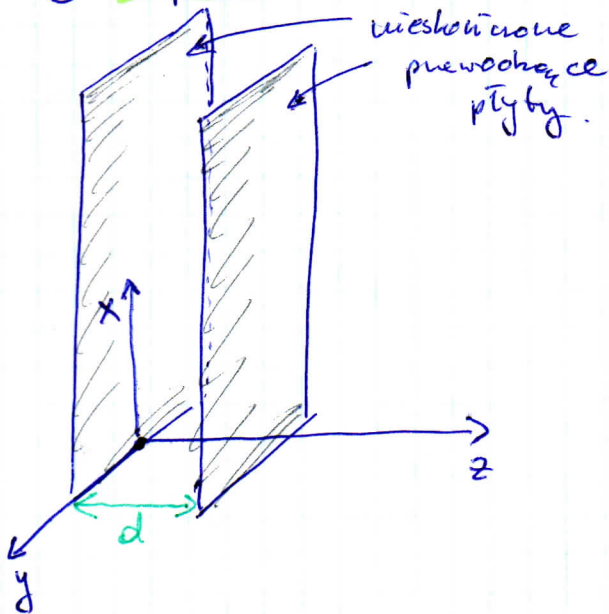
$$\vec{A}(\vec{r}, t) = \frac{1}{\sqrt{V}} \sum_{\vec{k}} \sum_{\lambda} \sqrt{\frac{\hbar}{2\epsilon_0 \omega_{\vec{k}}}} \left[a_{\vec{k}\lambda} e^{i(\vec{k}\cdot\vec{r} - \omega_{\vec{k}}t)} + a_{\vec{k}\lambda}^\dagger e^{-i(\vec{k}\cdot\vec{r} - \omega_{\vec{k}}t)} \right] \vec{e}_{\lambda}$$

wektor polaryzacji

Hamiltonian dla fotonów:

$$\hat{H} = \sum_{\vec{k}\lambda} \hbar \omega_{\vec{k}} \left(a_{\vec{k}\lambda}^\dagger a_{\vec{k}\lambda} + \frac{1}{2} \right)$$

2 Efekt Casimira

Klasycznie:

Niechodzący warunki brzo-
perioodyczne warunki
brzegowe na kierunku x i y.
Ponadto chcemy, aby
składowa stywna pola
elektromagnetycznego i normalna
pola magnetycznego
zniknęły na powierzchni
przewodzących płyt.

Potencjał wektorowy o $k_z \neq 0$:

$$\vec{A} = \vec{e} e^{ik_x x} e^{iky y} \sin(k_z z) e^{i\omega t},$$

gdzie $k_x = \frac{2\pi}{L_x} n_x$, $k_y = \frac{2\pi}{L_y} n_y$, $k_z = n_z \frac{\pi}{d}$,

gdzie $n_x, n_y \in \mathbb{Z}$, $n_z \in \mathbb{Z}_+$

$\vec{k} = (k_x, k_y, k_z)$, \vec{e} - wektor polaryzacji

nieważ $\varphi = \text{const}$ oraz $\vec{E} = -\vec{\nabla}\varphi - \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}$, więc

$$\vec{E} = i\omega \vec{n} \vec{\varepsilon} e^{ik_x x} e^{iky y} \sin(k_z z) e^{-i\omega t}$$

natomiast korzystając z $\vec{B} = \vec{\nabla} \times \vec{A}$ dostajemy, że

$$\vec{B} = \vec{k} \times \vec{\varepsilon} e^{ik_x x} e^{iky y} \cos(k_z z) e^{-i\omega t}$$

Znikanie szkiełowej składowej pola elektrycznego jest zapewnione przez $\sin(k_z z)$ w wyrażeniu na \vec{E} , natomiast znikanie szkiełowej normalnej pola magnetycznego wymaga, aby:

$$\vec{e}_z \cdot (\vec{k} \times \vec{\varepsilon}) = 0, \text{ czyli } \vec{k} \cdot \vec{\varepsilon} = 0$$

Korzystając z prawa Gaussa dostajemy ponadto:

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{E} = 0 \Rightarrow \begin{aligned} k_x \varepsilon_y - k_y \varepsilon_x &= 0 \\ k_x \varepsilon_x + k_y \varepsilon_y + k_z \varepsilon_z &= 0 \end{aligned} \quad \forall \vec{k} \text{ z } k_z \neq 0$$

Kwantowo: gęstość energii we w pełni wnieć

$$\text{Hamiltonian: } \hat{H} = \sum_{\vec{k}} \hbar \omega_{\vec{k}} \left(a_{\vec{k}}^{\dagger} a_{\vec{k}} + \frac{1}{2} \right)$$

~~polem zaga w naszym przypadku jest bez znaczenia.~~
 @ polem zagi spracujemy rozszerzenie potenc.

Stan próżni elektromagnetycznej definiujemy jako:

$$a_{\vec{k}} |0\rangle = 0,$$

ponieważ $[a_{\vec{k}}, a_{\vec{k}'}^{\dagger}] = \delta_{\vec{k}\vec{k}'}$, więc

możemy rozłożyć stan próżni jako:

$$|0\rangle = |0_{\vec{k}_1}\rangle \otimes |0_{\vec{k}_2}\rangle \otimes \dots \otimes |0_{\vec{k}_N}\rangle$$

związku z tym energia odciekająca próżni sama jest wyrażeniem:

$$\langle E \rangle = \langle 0 | \hat{H} | 0 \rangle = \langle 0 | \sum_{\vec{k}} \left(\hbar \omega_{\vec{k}} a_{\vec{k}}^{\dagger} a_{\vec{k}} + \frac{1}{2} \hbar \omega_{\vec{k}} \right) | 0 \rangle =$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{\vec{k}} \hbar \omega_{\vec{k}} \quad \leftarrow \text{energia próżni}$$

Zauważmy, że energia próżni jest nieskończona!

Wypiszmy wyrażenie na energię wneki dla $k_z \neq 0$:

$$E_{\text{cav}}^* = \frac{1}{2} \hbar c \sum_{n_x} \sum_{n_y} \sum_{\substack{n_z=+\infty \\ \text{do } -\infty}} \left[\left(\frac{2\pi}{L_x} n_x \right)^2 + \left(\frac{2\pi}{L_y} n_y \right)^2 + \left(\frac{\pi}{d} n_z \right)^2 \right]^{1/2}$$

\uparrow suma oznacza, że nie uwzględniamy $k=0$.

$$k = \sqrt{k_x^2 + k_y^2 + k_z^2}$$

$$\omega_{\vec{k}} = ck \quad \leftarrow \text{R22}$$

Przechodząc z rozmiarami płyt do nieskończoności dostajemy:

$$\frac{E_{\text{cav}}^*}{L_x L_y} = \frac{1}{2} \hbar c \sum_{\substack{n=+\infty \\ \text{do } -\infty}} \int_{\mathbb{R}} \frac{dk_x}{2\pi} \int_{\mathbb{R}} \frac{dk_y}{2\pi} \left[k_x^2 + k_y^2 + \left(\frac{\pi d}{L} n \right)^2 \right]^{1/2}$$

Niech k_x, k_y i k_z będą sumą od $-\infty$ do $+\infty$,
ale uwzględnić polarizację

~~$\langle E \rangle = \frac{\hbar c}{2}$~~ $\langle E \rangle = \frac{\hbar c L_x L_y}{(2\pi)^2} \int_0^{+\infty} dk_x \int_0^{+\infty} dk_y \left[\frac{1}{2} \sqrt{k_x^2 + k_y^2} + \sum_{\substack{n=1 \\ \text{do } \infty}} \sqrt{k_x^2 + k_y^2 + \left(\frac{\pi d}{L} n \right)^2} \right]$

W przypadku swobodnego pola elektromagnetycznego analogiczne wyrażenie przyjąłoby postać:

x2, 60
suma po polarizacjach
($k_i = 0 \Rightarrow$)
(tylko jedno polarizacje.)

$$\frac{E_{\text{free}}}{V} = \frac{1}{2} \frac{\hbar c}{(2\pi)^3} \int_{-\infty}^{+\infty} dk_x \int_{-\infty}^{+\infty} dk_y \int_{-\infty}^{+\infty} dk_z \sqrt{k_x^2 + k_y^2 + k_z^2}$$

Oba wyrażenia są rozbieżne i jeżeli chcemy uzyskać poprawny wynik musimy je zrehabilitować.

procedura regularyzacji funkcji ζ Riemanna:

Regularyzacja \equiv procedura usunięcia osobliwości z obserwabli (głównie w QFT)

Energia pola elektromagnetycznego pomiędzy płytami:

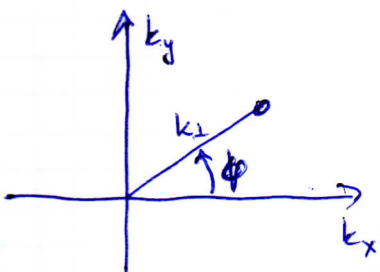
$$\langle E \rangle = \frac{\hbar}{2} \int_{-\infty}^{+\infty} dk_x \int_{-\infty}^{+\infty} dk_y \frac{L_x L_y}{(2\pi)^2} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \omega_{k_{\perp}}$$

Suma po dwóch możliwych polaryzacjach zostaje uwzględniona poprzez rozciągnięcie sumy od $-\infty$ do $+\infty$, przy czym $n=0$ wchodzi do sumy tylko raz tak jak być powinno!

Jedną z metod regularyzacji byłoby wprowadzenie obcięcie ze względu na ω , jednak my postępujemy inaczej podzielimy masę rozbieżną ~~o~~ wyrażenie podcałkowe przez ω^{2s} , które gdzie potencjalnie s może być zespolone, wtedy:

$$\langle E(s) \rangle = \frac{\hbar}{2} \int_{-\infty}^{+\infty} dk_x \int_{-\infty}^{+\infty} dk_y \frac{1}{(2\pi)^2} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \omega \cdot \omega^{-2s} L_x L_y$$

wprowadzamy zmienne $k_{\perp} = \sqrt{k_x^2 + k_y^2}$ i $\varphi \in [0, 2\pi[$

~~$$\langle E(s) \rangle = \frac{L_x L_y}{(2\pi)^2} \frac{\hbar c}{2} \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^{\infty} dk_{\perp} k_{\perp} \left(\sqrt{k_{\perp}^2 + \left(\frac{\pi}{d}n\right)^2} \right)^{1-2s}$$~~

$$\langle E(s) \rangle = \frac{L_x L_y}{(2\pi)^2} \frac{\hbar c}{2} \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^{\infty} dk_{\perp} k_{\perp} \left(\sum_{n=-\infty}^{+\infty} \left(k_{\perp}^2 + \left(\frac{\pi}{d}n\right)^2 \right)^{\frac{1-2s}{2}} \right) =$$

$$= \frac{L_x L_y}{2\pi} \frac{\hbar c}{2} \int_0^{\infty} dk_{\perp} k_{\perp} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \left(k_{\perp}^2 + \left(\frac{\pi}{d}n\right)^2 \right)^{\frac{1-2s}{2}}$$

~~wprowadzamy zmię~~

Wprowadzamy zmienną:

$$y = \frac{k_1 d}{n\pi} \Rightarrow k_1 = y \frac{n\pi}{d}$$

$$\begin{aligned} \langle E(s) \rangle &= \frac{L_x L_y}{2\pi} \frac{hc}{2} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \int_0^{\infty} \frac{n\pi}{d} dy \frac{n\pi}{d} y \left(\left(\frac{n\pi}{d} \right)^2 y^2 + \left(\frac{n\pi}{d} \right)^2 \right)^{1/2-s} = \\ &= \frac{L_x L_y}{2\pi} \frac{hc}{2} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \int_0^{\infty} dy y (y^2+1)^{1/2-s} \left(\frac{n\pi}{d} \right)^2 \left(\frac{n\pi}{d} \right)^{1-2s} = \\ &= \frac{L_x L_y}{2\pi} \frac{hc}{2} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \int_0^{\infty} dy y (y^2+1)^{1/2-s} \left(\frac{n\pi}{d} \right)^{3-2s} \end{aligned}$$

Wzrosty zeta: $\langle E(s) \rangle = \frac{L_x L_y}{2\pi} \frac{hc}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \int_0^{\infty} dy (y^2+1)^{1/2} \left(\frac{n\pi}{d} \right)^{3-2s}$

Powyższe wyrażenie jest rozbieżne dla $s \rightarrow 0$,

ale jest zbieżne dla $s \geq 3/2$. i w szczególności

możemy zeta wykonać to wyrażenie w domenie jego zbieżności, a następnie uzyskany wynik analitycznie przedłużyć dla $s=0$.

Cotki możemy policzyć w prosty sposób:

$$\int_0^{\infty} y (y^2+1)^{1/2-s} dy = \left\{ \begin{array}{l} u = y^2 \\ du = 2y dy \end{array} \right\} = \frac{1}{2} \int_0^{\infty} (u+1)^{1/2-s} du =$$

$$= \left\{ \begin{array}{l} w = u+1 \\ du = dw \end{array} \right\} = \frac{1}{2} \int_1^{\infty} w^{1/2-s} dw = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{3/2-s} \right) w^{3/2-s} \Big|_1^{\infty} =$$

$$= -\frac{1}{2} \left(\frac{1}{3/2-s} \right) \Big|_{s=0} = -\frac{1}{3}$$

↑
przedłużenie analityczne
-5-

~~$$\langle E(d) \rangle = \frac{\hbar c \pi^2 L_x L_y}{6 \cdot d^3} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^{2s-3}}$$~~

$$\langle E(d) \rangle = - \frac{\hbar c \pi^2 L_x L_y}{6} \frac{1}{d^3} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^{2s-3}} =$$

$$= - \frac{\hbar c \pi^2 L_x L_y}{6} \frac{1}{d^3} \underbrace{\zeta(2s-3)}_{\substack{\text{funkcja} \\ \text{Riemanna}}} \Big|_{s=0} = - \frac{\hbar c \pi^2 L_x L_y}{6} \frac{1}{d^3} \zeta(-3)$$

Wiemy, że $\zeta(-3) = \frac{1}{120}$ i więc

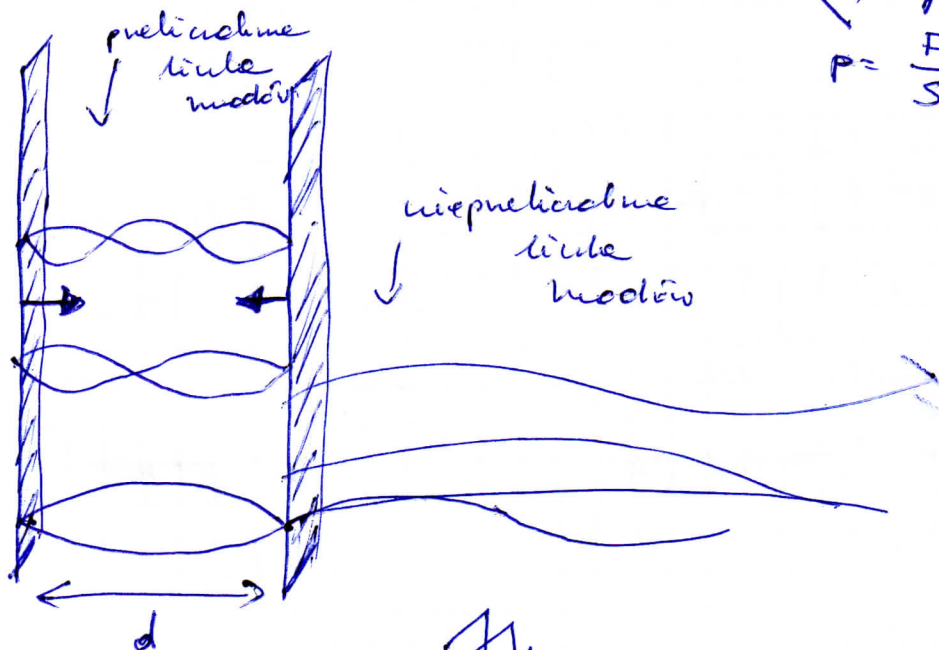
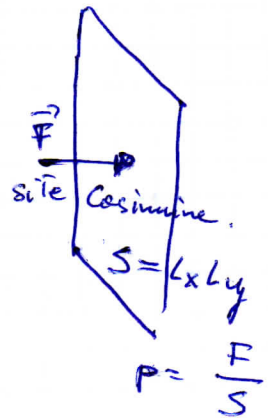
$$\frac{\langle E(d) \rangle}{V} = \frac{\langle E(d) \rangle}{L_x L_y d} = - \frac{\hbar c \pi^2}{720} \frac{1}{d^4}$$

ciśnienie Casimira:

$$P = - \frac{1}{L_x L_y} \frac{\partial \langle E(d) \rangle}{\partial d} = - \frac{\hbar c}{240} \frac{\pi^2}{d^4}$$

↑ pole powierzchni płyty

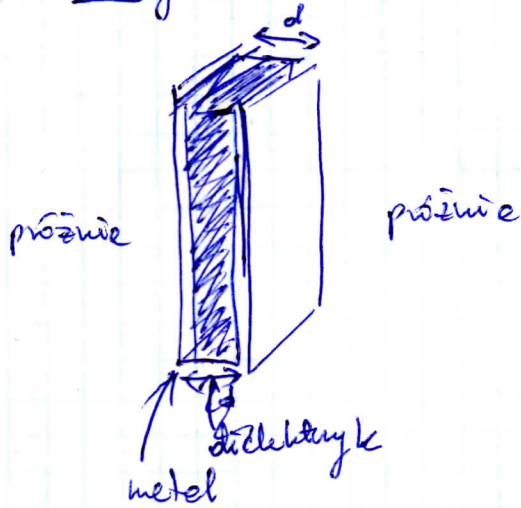
↑ przyciągające siły

$$F = -0,013 \text{ dyng} = -0,013 \cdot 10^8 \text{ N} = -1,3 \cdot 10^{-7} \text{ N}$$

1cm
1cm
1cm

Siły Casimira - Lifszyc

Powstające na powierzchni
płaskiej przewodzącej
wywierenie odpychającej
siły między płytkami

$$E_0(d) = \frac{1}{4} \left(\frac{L_x L_y}{(2\pi)^2} \right) \int d^2k \left[\left(\omega_+(k) - \frac{\omega_p}{\sqrt{2}} \right) + \left(\omega_-(k) - \frac{\omega_p}{\sqrt{2}} \right) \right],$$

gdzie $\omega_{\pm}(k) = \frac{\omega_p}{\sqrt{2}} \sqrt{1 \pm e^{-kd}}$

stała dielektryczna $\rightarrow \epsilon(\omega) = 1 - \frac{\omega_p^2}{\omega^2} \leftarrow$ częstość plazmowa

$$P(d) = -\frac{1}{L_x L_y} \frac{\partial E_0(d)}{\partial d} = 0,0078 \frac{\hbar \omega_p}{d^3}$$

Kwantowe siły Casimira

Do pojawienie się kwantowych sił
wymagane Casimira wystarcza, że
mamy fluktuacje oscylek np.
w przypadku wody w punkcie kwantowym
również występują siły między płytkami,
których znaki zależą od własności
i geometrii płytek są to tak
zwane kwantowe siły Casimira.